

(374) — Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου περὶ συστάσεως τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζωοδόχου πηγῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὑπερφυῶς τελεσθέντων θαυμάτων, καὶ ὁ βίος τοῦ ἐν ἀγίοις Κλήμεντος Ἀρχιεπισκόπου Βουλγάρων, συγγραφεῖς παρὰ τοῦ ἀγιωτίτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Κυρίου Θεοφυλάκτου. Νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα, ἐπιστασία Ἀμβροσίου Ἱερομονάχου τοῦ Παμπέρεως, αὐθ' ἐν Βιέννῃ. Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βεντότη. εἰς 8ον.

(375) — Τόμος Ἐκκλησιαστικός, ὀνομαζόμενος Θεσαυρός Νέος, καὶ Παλαιός τῆς ἀγίας Γραφῆς, πάνυ ὠφέλιμος τῆς ψυχῆς, καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων. Ποιήματα Ἐκκλησιαστικά, καὶ ἅγια ὠφέλιμα λόγια τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, καὶ τῆς Κυρίας Θεοτόκου, πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν, καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Καὶ ὅσοι Ἱερεῖς καὶ Χριστιανοί, ἀναγινώσκουν κάθε ἡμέραν, ὅλας τὰς ἐξηγήσεις τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν καὶ Θεομητορικῶν, καὶ τῶν Παθῶν, ὁμοῦ μὲ τὰς δύο Παρακλήσεις μικρὰν καὶ μεγάλην, καὶ Δίστιχα Ἐπιτάφια, καὶ τετράστιχα τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὅπου ἑμιλεῖ πρὸς τὸν Μέγαν Βασίλειον, μὲ κατάνυξιν, καὶ εὐλάβειαν. βέβαια θέλουν λάβῃ μεγάλην ὠφέλειαν τῆς ψυχῆς των, καὶ θέλουν ἀπαρταθεῖν ἀπὸ τὰ κακὰ, διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὰ αἰώνια ἀγαθὰ τοῦ Παραδείσου. αὐβ. Ἐνετίησιν 1802 παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ εἰς 4ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐκδότης τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου τούτου εἶναι ὁ ἐκ Δημητζίνας τῆς Πελοποννήσου Ἱερομοναχὸς Δαμασκηνὸς Παναγιωτόπουλος.

(376) — Ὁρθόδοξος Ὑμνωδὸς, ἥτοι Ἱερὰ Φιλοσοφία, ἐν μέτροις Πινδαρικοῖς ἐκτεθεισα παρὰ Σεργίου Μακραιῦ τύποις δὲ ἐκδοθεῖσα σπουδῆ τε καὶ συνδρομῇ τοῦ πανιστωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ἀγίου Σεργίου